

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Sacrorvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis Et Breviarii Romani

In quibus origo cuiusque Ritus, Causæ historicæ, vel mysticæ, ex maiorum ingenio, Theoria, Praxis, Obligatio, & exquisitus Vsus, additis opportunè Decretis omnibus S. Rituum Congregationis, quàm breuißimiè explicantur

Gavanti, Bartolommeo

Antverpiæ, 1634

De Officio Defunctorum. II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40244

in antemeridianum & pomeridianum. Vtramque verò, auspice B. Virgine, inchoari debet, præmissis eiusdem Horis paruis, Matutino & Vesperis maioribus, de Officio diei: & eo casu omittitur *Ÿ*. in fine, *Fidelium anime*. Reliquæ Horæ postponuntur, vii minores Horis Canonicis. Prima de beata Virgine dicitur, antequam legatur Martyrologium; quod non est pars Horæ primæ, sed quid superadditum, vt supra docuimus: vnde & à multis legitur extra Chorum in loco Capituli.

14 Extra Chorum dicitur pro oportunitate temporis. Et primò ante quamcumque Horam dici debet Salutatio Angelica, vt in Breuario 1550. præscribitur, & Durand. docet *lib. 5. cap. 2.* tum in fine vltimæ Horæ, si plures simul recitentur, vt Durand. *ibidem*.

15 Diuidi quoque potest in priuata recitatione, ex causa, Matutinum à Laudibus, dicta in fine Salutatione Angelica, & eadem repetita ante Laudes; vt in simili casu diximus de Horis Canonicis cum Nauarro *suprà Sect. 4. cap. 2. num. 3. & 4. pag. 52.*

16 Proposita est Indulgentia centum dierum recitantibus dictum Officium iuxta Rubricas Breuarij à Pio V. in *Bulla eiusdem Breuarij*.

De Officio Defunctorum.

CAP. II.

Officium Defunctorum dictum est Agenda à Walafrido *cap. 25.* & à Durand. *lib. 7. cap. 35.* quia agere significat celebrare. item Exequiæ, ab August. *lib. de Cura pro mortuis*: non quia extra alia sequuntur, vt quidam definiere; sed quia, ex Durand. *ibid.* extra viuos mor-

tui sepeliuntur, & extra Horas Canonicas hoc Officium proprios habet ritus. Donatus definit Exequias, quia mortuus præibat, ceteri sequebantur in funere. Cùm autem hodie in funere præcedat Clerus cadaver mortui, dicere possumus, nos mortuum sequi, quia obiit ille prius. Exequias explicat ab executione dictas Mutius Capucinus *de Offic. mort. cap. 6.* quia, inquit, executioni mandanda est Defunctorum voluntas.

2 De hoc Officio habetur Canon *Extra. de Celebratione Missar. cap. Cùm cantatur.* ab Apostolis ortum habet, ex Dion. *de Ecclesiast. Hierarch. cap. 7.* ab Origene auctum fuisse dicitur, teste Augustino *in lib. Enchirid.* & Isidoro *de Officijs Ecclesiasticis.* S. Augustino tamquam auctori tribuit Iacobus de Valentia *in Exposit. Hymni Te Deum.* Auctor ligni vitæ *lib. 5.* auctorem huius Officij facit Amalariu *cap. 79 de Ordine Antiphon.* indicat, se collegisse ex Romano & Metensi Antiphonarijs ea quæ recta sibi visa sunt de ordine sepultura. Responsoria composuit Mauritius Episcopus Parisiensis, qui obiit anno 1196. teste sancto Antonino citato à Demochare *Tom. 2. de Sacrificio Missæ cap. 18.* Orationes, *Deus qui inter Apostolicos,* & *Fidelium,* habentur in Sacramentario Gregoriano. Pius V. addidit Orationes tres, nimirum pro die Depositionis Defuncti, Anniuersario, patre & matre Sacerdotis, vel recitantium eandem Orationem, non cuiuscumque; in quo non pauci errant: & tamen Oratio ipsa indicat, de patre & matre recitantis tantum ibi fieri commemorationem, non aliorum. Oratio *Absolue* est in Sacramentario Gregoriano. Clemens VIII. addidit alias

alias duas pro Defuncto & Defuncta, quæ erant necessariæ pro vario Defunctorum ritu: quarum prima, *Inclina*, legitur in Sacramentario citato; reliquæ sunt posteriores Sacramentario. in reliquis nulla est mutatio. Idem est Officium apud Radulph. *loco cit.* & in Breu. M.S. & in ed. No 1550. Conclusiones Orationum in Breuiario diuersæ sunt à conclusionibus in Officio Defunctorum Ritualis Romani, in quo semper dicitur, *Per Christum Dominum nostrum*, sed in Breuiario datur ritus Officij in ordine ad Officium die diuinum; in quo ea est conclusio, *Per Dominum nostrum Iesum Christum*, &c. in Rituali verò traditur Officij ritus in ordine ad exequias, in quibus vnica est conclusio, *Per Christum Dominum nostrum*, & hac ratione non pugnant inuicem Breuiarium & Rituale Romanum.

3 Inchoationes & expletiones huius Officij non fiunt vt in Horis Canonicis, ad trisuitam significandam, ex *Walafr. cap. 25. de Eccles. Obseru.* & simili modo, ait *Alcuinus cap. penult.* celebramus hæc Officia, quo celebrantur in ijs diebus quibus Christus descendit ad inferna. Matutinum dicuntur Vigiliæ ab *Alcuino de Exeq. mort.* in quo Inuitatorium dicitur vt in propria Rubrica, nempe in die Commemorationis omnium fidelium Defunctorum, & in die depositionis seu obitus Defuncti, etiamsi vnum tantum dicatur Nocturnum, vt habetur in Rituali Romano: Itemque in die depositionis tertio, septimo, trigesimo, & Anniuersario; & regulariter, quando tres Nocturni dicuntur, etiam ex *Durando lib. 5. cap. 3.* quia ad solemnius Officium inuitandi sunt plures. Per annum autem omittitur, quia in hoc

Officio exequias Christi in Parasceue fieri solitas imitatur, *Duran. ibidem.* Nocturni verò tres dicuntur in crastino Omnium Sanctorum, vt in prædicto Breu. M.S. & apud Radul. & in depositione Defuncti, nisi aliud impediat, ex Rituali Romano Pauli V. duplicatis Antiphonis. In quibus Nocturnis, ex *Alcuino*, significantur illa Officia nocturnaliter, quæ in morte Domini celebrantur. In ferialibus autem tres Lectiones cum tribus Psalmis, seu vno Nocturno, & Laudibus, ad representandum, ex eodem *Alcuino*, triduanam Christi sepulturam. Et ideò neque ad Lectiones datur benedictio, neque in fine dicitur *Tu autem*, sicut nec in triduo mortis Christi, *Durand. lib. 5. cap. 2.* Antiphona nona, *Situit anima mea ad Deum viuum*, ita legenda est, licet in Psalmo dicatur, *ad Deum fontem* (non fontem) *vinum*: & habes exempla in Breuiario Antiphonarum, quæ paululum discordant à Versu Psalmorum, quorum sunt Antiphonæ, vt in 2. Antiphona 1. Nocturni Dominicæ. In fine Vesperarum & Laudum dicuntur preces semper genibus flexis, etiam quando omittuntur Psalmi. Episcopis autem in *Carim. Epis. lib. 2. cap. 10.* pro eorum dignitate præscribitur, vt stantes dicant Preces: quod non debet esse commune reliquo Clero. Dicitur *Pater noster*, *Et ne nos*, alta voce, quod in M.S. Breuiar. traditur. in Breuiar. 1550. malè negatur. Quem ritum in Vesperis restituit *Pius*; & in Laudibus explicauit magis *Clemens VIII.* Versus autem frequentissimus, *Requiem aternam*, &c. habetur in Sacramentario Gregoriano: qui diuiditur in fine Psalmorum, & in Precibus; licet in Responsorijs sit vnus Versus, contra *P. Ruiz*, vt sit

loco *Gloria Patri*, &c. in fine Psalmorum. Auctores facit Apostolos huius Versus Michaël Timoth. in *quest.* 300. *quest.* 17. Psalmi verò in fine Vesperarum & Laudum non dicuntur in Commemoratione omnium Defunctorum, neque in depositione Defuncti, si tres Nocturni dicantur, ex Rituali Romano Pauli V. neque in Officio Duplici, pari ratione. Contraria enim est ratio illorum, ac noni *Be.* longioris, *Liberame*; quod non modò dicitur in prædicta Commemoratione, sed etiã quãdòcumq; dicuntur nouem Lectiones: quare omittuntur illi Psalmi, quando dicitur hoc Responsorium. Versus qui dicuntur post Psalmum, si pro vno sit Officiũ, dicuntur in numero singulari, sicut & Oratio sequens: reliqua in toto Officio non mutantur, neque Versus post Orationem; quod in Rituali Rom. habetur.

4. Orationes tres dicuntur sub vna conclusione diuerso modo ac in Missa; in qua prima Oratio concluditur, & duæ aliæ per modum commemorationis adduntur. Sed in Officio commemorationes non sunt, cum Antiphonas & Versus non habeant; & idè vnus Orationis rationem habent, ad quam totum Officiũ ordinatur. Oratio *Fidelium* si sola dicitur, habet conclusionem valde propriam; si cum prioribus duabus, habet breuiorem, & communem tribus, quæ diriguntur ad Deum conditorem & redemptorem, diuersam à conclusione quæ habetur in Missa, Maioribus ita volentibus, qui diuersimodam conclusionem assignauerunt in Missali, Breuiario, & Rituali. Versus *Requiescant in pace* dicitur in fine, omnibus surgentibus, tam in Vesperis quàm in Laudibus, eo modo quo diximus de *Be-*

nedicamus Domino Sect. 5. cap. 17. num. 8. pag. 96. nisi consuetudo sit alia.

5. Quæritur: An, quando Vesperæ Defunctorum & Matutinum dicuntur separatim ab Horis Canonicis, siue in Choro, siue extra Chorum, præmittenda sit secretò Oratio Dominica? Hoc obseruat Cappella Papalis in Festo Omnium Sanctorum, in quo, omissis secundis Vesperis de Festo, ne Vesperæ Defunctorum inchoentur ex abrupto, recitatur prius Oratio Dominica: quæ item reperitur ante Matutinum, quod notat Christophorus Marcellus in *Carim. Pap. lib. 2. Sect. 2. cap. 24. & 25.* & exemplo Cappellæ idem præscribitur in *Cerimon. Episcop. lib. 2. cap. 10.* etiam si Vesperæ Defunctorum iungantur Vesperis de Festo. Certè Rituale Romanum non præscribit Orationem Dominicam, licet agat de Officio separatim dicendo ab Horis Canonicis: quare placet non dici regulariter. Illud quoque est notandum, quòd si aliquando diuidatur Matutinum hoc à Laudibus, eo casu in fine Matutini dicuntur Preces sine Psalmo cum Oratione, seu Orationibus, vt congruo fine terminetur.

6. Adhuc quæritur: An Vesperæ dicendæ sint ante Matutinum, quod presente corpore manè cantatur ante Missam, cum ea sint primæ Vesperæ, & tamen manè non est Vesperarum tempus. Respondetur, omittendas esse eas Vesperas, quæ pridie Matutini Officij recitari nequeunt. Nostri igitur Clerici, qui tenentur pro Defuncto ex nostris recitare ter Officiũ Defunctorum, tribus scilicet diebus; si nocte moriatur ille, non tenentur in Choro ad primas Vesperas: alii autem reci-

tare debent coniunctas Vesperas diei, si feriales sint, alioquin post Completorium, non habita ratione Officij, sed Suffragij. Qua ratione, primo die poterunt manè cantare semel Matutinum, & iterum à prandio post Vesperas 2. Matutinum, & deinceps sequenti die tertium, vt celerius, ille iuuetur. Sed congruentius quolibet die manè cantatur Matutinum tribus dictis diebus: vel ea ratio saltem ineatur, qua Vesperæ nullo modo secundæ (quas non habent Defuncti) videantur esse.

7 Non habent Defuncti secundas Vesperas, ad significandum, quòd hoc Officium finem habebit, quando animæ ab omni pœna liberatæ Deo fruuntur, Belech *cap. 160.* sed, mea sententia, demuntur ad minorem Officij solemnitatem, vt fit in Festo Simplicij.

8 Omititur hoc Officium tempore Paschali, quia, inquit Durand. *lib. 6. cap. 72.* ad Christum solum eo tempore dirigenda est mens: neque interea patiuntur animæ dispendium, quia & beneficia nostra sunt illis communia; & nec expressius memoria pro illis fieri posset, quàm agendo memoriam de morte Christi (nota pro sequenti casu) & eiusdem resurrectione, per quam à pœnis liberari expectant. extra Chorum tamen vtile est ipsa Officia dicere. Hac Durand.

9 Item omititur in Hebdomada maiori, quod à Pio V. fuit statutum: nam apud Durand. *loco citato*, in Breuiar. M.S. & 1550. triduum tantum vltimum dictæ Hebdomadæ excipiebatur. causam attulimus *num. preced.* Aliam adfert Radulph. *Propos. 20.* ob dierum incongruentiam, sicuti tempore Paschali ob temporis iucunditatem, & hanc intelligo causam. Incongruentiam verò ille non explicat: fortasse,

quia pro Christo solo, non pro alijs, in Hebdomada maiori debemus esse in tristitia summa.

10 Item in Festis nouem Lectionum, quod habet etiam Radulph. *loco citato*, ob dierum aut festiuitatem: in M.S. & 1550. idem præscribitur. Nisi adimplenda sit Defunctorum voluntas, pro qua permittitur separatim dici ab Officio diei à sacra Rituum Congreg. *die 12. Junij 1628.*

11 Dicit verò debet prima die cuiuscumque mensis non impedita Festo nouem Lectionum, & vt ait Alcuinus, in Calendis. Certè, vt quanto cyùs Defunctis suffragemur, & semel saltem in mente omnibus Defunctis communibus Ecclesiæ Suffragijs. Quòd si sola dies vltima mensis sit libera, ea die dicatur; licet in sequenti die rursus pro mense sequenti dicendum foret. quod adnotauimus in Ordine nostro perpetuo Tab. 13. 14. mense Maio.

12 Sed quid, si in Aduentu & Quadragesima dici non queat in mense Decembri, & Martio, in Ferijs secundis, de quo ritu dicemus statim; vtrum ratione mensis erit semel saltem recitandum prima die non impedita Festo nouem Lectionum? Contingit casus in Aduentu, quando Dominica 1. Aduetus occurrit die 29. Nouembris, vt videre est in Tabulis nostris ordinis perpetui Tabula prima, octaua, & alijs. Et in Quadragesima vnicus etiam est casus, quando Feria 4. Cinerum occurrit in die 28. Februarij vt in Tab. 25. eo enim anno Feriæ 2. omnes sunt impeditæ Festis nouem Lectionum. Andreas Castaldus in *suo Cerimon. lib. 3. cap. 7. num. 8.* negat debere dici ea ratione; quia in Quadragesima hoc Officium est annexum onus diei, nempe Feriæ 2. & idem valet in Aduentu: sed

sed ratio non conuincit, quia onus annexum Feriæ secundæ non tollit onus, quod potest esse ratione primæ dici mensis. Vnde accedit in Feriâ secundâ per annum dici Missam pro Defunctis, vt in Rubricis Missalis tit. 5. n. 2. & Feriâ tertiâ, quæ sit prima mensis sequentis, dici Missam quoque pro iisdem ratione Rubricæ num. 1. Ea igitur verba, *Ante Quadragesimam prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum*; &, *Ante Aduentum prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum*, ita sunt intelligenda, vt intra Quadragesimam & Aduentum nulla habeatur ratio mensis. Et confirmatur ex Rubrica generali Missalis tit. 5. n. 1. cuius verba sunt: *Prima die cuiusque mensis (extra Aduentum & Quadragesimam) dicitur Missa pro Defunctis*, quæ certè respondet Officio Defunctorum. Et ratio est, quia nulla habita ratione mensis, fiunt Suffragia sæpiùs, hoc est, semel in Hebdomada tam Aduentus quàm Quadragesimæ. Si verò aliquo anno (quod rarò contingit) Ferijs secundis omnibus impeditis, non dicatur Officium Defunctorum, parum refert.

13 Dicitur præterea hoc Officium in Ferijs secundis tam Aduentus quàm Quadragesimæ, hoc est, initio Hebdomadæ, vt citius Defunctis suffragemur. Qui ritus præcisè in Feriâ 2. ortum habuit à Monachis Gamungensibus, ex Petro Damiani an. 1056. quod adnotauit etiam Baron. eodem anno: vel dici potest, quia cælum creatum fuit die Lunæ, idèò petit Ecclesia, vt in cælum transferantur animæ de Purgatorio. In Quadragesima verò quotidie recitabatur, ex Radulpho loco citato. Pius autem V. Feriâ 2. contentus, nihil vltra iussit.

14. Quares: Occurrente Vigilia Natiuitatis Domini in Feriâ 2. Hebdomadæ 4. Aduentus, vtrum ea die recitandum sit hoc Officium. In Breu. M.S. & 1550. apertè negatur: quia non debent dici Vesperæ, nisi dicatur etiam Nocturnum cum Laudibus. Nocturnum autem cum locum habeat post Laudes dici, non congruit deinde, vt post Laudum Vigiliæ Officium, quod est Duplex, dicatur Officium Defunctorum; & eò magis, quia est Officium Duplex priuilegiatum, quod excludit omne aliud Duplex. Adde, omitti eodem die Officiū beatæ Virginis paruum; cum tamen agatur eadem die de proximo partu Virginis: quanto magis officium Defunctorum, quod minuit iucunditatem illius Vigiliæ. Denique si concedatur Officium Defunctorum etiam in Missa fiet commemoratio eorumdem; quæ tamen nullam admittit commemorationem, nisi Dominicæ, si in ea occurrit Vigilia: imò & posset celebrari Missa de Requiem in ea Vigilia, à qua excluditur Duplex Festum, & Missa consequenter Defunctorum, quæ prohibetur dici in Festo Duplici. At Castaldus in *Serim. lib. 3. cap. 1. n. 9.* concedit, posse dici Officium Defunctorum in Vigilia Natiuitatis ratione Feriæ 2. tum quia non est impedita Festo nouem Lectionum; tum quia in ea Vigilia excluditur tantum à Rubricis Officium paruum B. Virginis: & addit, prudentissimè potius esse recitandum pridie Vesperti, vbi est consuetudo, quæ certè non tollitur à Rubricis Breuiarij in Officio Defunctorum. Cui tamen respondeo, in Breuiar. M.S. & 1550. expressè prohiberi Officium Defunctorum à Completorio pridie Vigiliæ Natiuitatis cantato. Et ad primam rationem dico, equi-

æquiparari, & præcedere Officium dictæ Vigiliæ, si comparetur cum Fes-
so quolibet nouem Lectionum: ad
alteram, ibi non excludi Officium
B. Virginis cum particula restrictiua
tantum; sed omitti de Officio Defun-
ctorum id præscribere, quod præscri-
ptum iam fuerat de Officio paruo
B. Virginis. imò non fuit necesse aliud
decernere, sumpto argumento à for-
tiori, vt diximus, si excluditur Offi-
cium B. Virginis, ergo multò magis
Defunctorum.

15 Acedamus ad horam recitandi
huius Officij. Et Vesperæ quidem re-
citari debent post Vesperas etiam Festi
Duplicis, si Feria sequatur, vt in Bre-
uiar. M.S. & 1550. Et sacra Rituum
Congregatio 23. Maij 1603. pro pri-
ma die mensis, si hæc sit libera à Festo
nouem Lectionum, decreuit, Vesperas
Defunctorum recitandas esse vltima
die præcedentis mensis, licet ea sit fe-
stiuæ de præcepto; vt populus frequens
post auditas Vesperas Dominicæ, vel
Festi, audiat statim & Vesperas De-
functorum pro Suffragijs generali-
bus: sicut in Dominicis Aduentus &
Quadragesimæ fieri solet in Vesperis
pro Officio Defunctorum, sequenti
Feria secunda persoluendo. Qui ritus
mihi placeret quàm maximè, in ijs
etiam Regularium Ecclesijs, in quibus,
vi Regulæ, qualibet Feria 2. vel
alia non impedita, solet singula Heb-
domada recitari Officium pro De-
functis fratribus, consanguineis, &
benefactoribus. Defunctis autem vti-
lius esset; quia contingere potest, vt,
dempta Feria 2. reliquæ Feriæ sint
impeditæ Festis nouem Lectionum, &
sic in ea Hebdomada non dicatur
Officium.

16 Matutinum verò Defunctorum

post Laudes diei recitatur in Breuiar-
io M.S. & 1550. Cui Rubricæ inhæ-
rendo sacra Rituum Congregatio pro-
hibuit, in Festo Sanctorum omnium
cantari Matutinum Defunctorum ves-
peri, & iussit recitari in ipsamet die
Commemorationis omnium Fidelium
Defunctorum post Laudes diei, 1. *Se-
ptemb. 1607.* Episcopis autem tantum
conceditur, vt in die Festo Omnium
Sanctorum possint in suis Ecclesijs re-
citare cum Clero suo Matutinum De-
functorum, vt dicitur in Cærim. *Epi-
scop. lib. 2. cap. 10.* ea certè de causa,
vt sequenti manè liberiores sint ad
Missam solemniter cantandam pro
Defunctis; quæ causa satis apertè si-
gnificatur initio prædicti capituli.

17 Consuetudo tamen illa Regu-
larium recitandi Matutinum Defun-
ctorum vesperi post Completorium
pro die sequenti, non videtur impro-
banda, si de Officio ex vi Regulæ aga-
tur; neque etiam ex vi Rubricarum, in
quibus dicitur: *Nisi alia sit consuetu-
do Ecclesiarum.*

18 Restat vltimò dicendum de
obligatione ad hoc Officium recitan-
dum: hæc autem nulla est, excepta
Commemoratione omnium Defun-
ctorum, de qua diximus *sect. 7. c. 13.
pagina 171.* nulla, inquam, est, sol-
uente nos Pio V. in Bulla Breuiarij
ab antiqua obligatione, & ab omni
peccato; exhortante tantum, & In-
dulgencia centum dierum pro vna-
quaque vice ad præscriptum Rubrica-
rum proposita, alliciente. Ex quo Na-
narrus rejicitur, qui ante Pium V. *de
Orat. cap. 10. num. 4.* docuerat, Offi-
cium Defunctorum certo die præscri-
ptum in Breuiario esse partem Hora-
rum Canonicarum.

19 Quòd si aliunde oriatur obliga-

B b tio

tio recitandi Officium Defunctorum, puta, ex voluntate testatorum; in ijs quidem diebus, quibus conceditur Missa de Requiem (qua de re in primo Tomo diximus pag. 11. & 12.) absque dubio recitari poterit.

20 In alijs verò diebus, in quibus prohibetur Missa de Requiem, adhuc tamen recitari poterit (exciperem Festa primæ & secundæ classis, & triduum maioris Hebdomadæ postremum) etiam in Choro: quia dispar est ratio inter Missam & Officium Defunctorum. illa namque suppleri potest cum Missa de die, eo modo quo docuimus in primo Tomo pag. 223. à n. 19. & seqq. non autem Officium cum Officio de die: vel præter cantatam Missam de die in Collegiatis, potest cantari altera de Requiem, vt Romæ fit quotidie in Ecclesia S. Petri. Festum autem, etiam de præcepto, ex minùs solemnibus, non impedit recitationem huius Officij, vt patet ex dictis supra num. 10. 15. & 17. maximè si adsit Ecclesiarum consuetudo.

21 Pius itaque V. tam in Bulla quàm in Rubricis loquitur de Officio Defunctorum ex communi intentione Ecclesiæ pro Suffragijs generalibus recitando in Choro, remittens antiquam obligationem illud sæpiùs recitandi, & quotidie, vt olim, in Quadragesima; tum præscribit eos dies, quibus illud idem congruentius recitari vel omitti debet: non autem excludit obligationes proprias ex testamentis Defunctorum rationabiles.

22 Si tamen accidat in his obligationibus aliqua necessitas ex causa rationabili reducendi, aut commutandi, aut eas moderandi, ad tempus, seu in perpetuum, declarauit sacra Tridentini Concilij Congregatio Sess. 25. cap. 4.

posse Episcopos in Synodo, & Regularium Superiores in Capitulis Generalibus circa hæc Officia decernere quidquid magis expedire iudicauerint, ea commutando in Missas, &c. si ante Concilium ea fuerint imposita, quod postremò à nobis additum eadem sacra Congregatio significare visa est in Decretis de celebratione Missarum sub Urbano VIII. 21. Iunij 1625. §. Ac primo. vbi, dum prohibet reductionem Missarum post Concilium, non ante illud, indicat apertè, eam fuisse mentem sacri Concilij, de qua dubitabant Doctores. Falsus Moneta noster de Commut. ult. vol. quæst. 11. conclus. 4. num. 367. & seq. de his Officiorum commutationibus agit. hoc loco hæc satis.

De Psalmis Gradualibus.

CAP. III.

FACIAMUS gradum, ordine Breuiarij, ad Psalmos Graduales, qui dicuntur Canticum graduum & ascensionis, ex vi vocis Hebrææ *Amahaloth*. Et Græci quidem, Theodoretus & Euthymius, docent, Cantica hæc intelligenda esse ad iteram de ascensione Iudæorù à Babylone in Ierusalem, Spiritu sancto per eo David præcinente calamitatem eorum, & libertatem. Alij, è quibus Durand. lib. 5. cap. 2. malunt esse compositos hosce Psalmos, vt canerentur in ascensione quindecim graduum Templi Salomonis: tot enim fuisse affirmat S. Augustinus Tract. in Psalm. vltimum, cui Lyranus subscribit; & significant ascensiones Electorum in Deum per quindecim gradus. Septenarius enim veteris Testamenti est, octonarius noui Testamenti est numerus, ex Am.